

Stalin, J.W.

OVER ENIGE VRAAGSTUKKEN DER GESCHIEDENIS VAN HET BOLSJEWISME.

Brief aan de redactie van het tijdschrift "De Proletarische Revolutie".

www.MinisterieVanPropaganda.org

Waarde partijgenoten!

Ik protesteer ten sterkste tegen het plaatsen van het partijvijandige en half-Trotskistische artikel van Sloetski "De bolsjewiki over de Duitse sociaal-democratie in de periode van haar vóóroorlogscrisis", als discussie-artikel in het tijdschrift "De Proletarische Revolutie" (no. 6 van het jaar 1930).

Sloetski beweert, dat Lenin (de bolsjewiki) het gevaar van het *centrisme* in de Duitse sociaal-democratie en in de sociaaldemocratie van voor de oorlog in het algemeen onderschatte, d.w.z. dat hij het gevaar van het verholen opportunisme, het gevaar van de verzoeningsgezindheid tegenover het opportunisme onderschatte. Anders gezegd, volgens Sloetski zou Lenin (de bolsjewiki) geen onverzoenlijke strijd tegen het opportunisme hebben gevoerd, want het onderschatten van het centrisme is in het wezen van de zaak het afzien van een breedopgezette strijd tegen het opportunisme. Dat komt dus hierop neer, dat Lenin in de periode vóór de oorlog nog geen echte bolsjewiek zou zijn geweest, dat Lenin eerst in de periode van de imperialistische oorlog of zelfs pas aan het einde van deze oorlog een echte bolsjewiek zou zijn geworden. Zo licht Sloetski ons in zijn artikel in. En in plaats van deze nieuwbakken "historicus" als lasteraar en vervalser te brandmerken, treedt gij met hem in discussie en stelt gij hem een tribune ter beschikking. Ik kan niet nalaten te protesteren tegen het plaatsen van het artikel van Sloetski als discussie-artikel in uw tijdschrift, omdat men het bolsjewisme van Lenin, de kwestie of Lenin een principiële, onverzoenlijke strijd tegen het centrisme als bepaalde vorm van het opportunisme *heeft gevoerd, of niet heeft gevoerd, of Lenin een echte of geen echte bolsjewiek was*, niet tot een onderwerp van discussie kan maken.

In uw "Verklaring van de redactie", die op 20 oktober aan het Centraal Comité werd toegezonden, erkent gij, dat de redactie een fout heeft begaan, toen zij het artikel van Sloetski als discussie-artikel plaatste. Dat is natuurlijk goed, hoewel de verklaring van de redactie met grote vertraging verschijnt. Maar gij begaat in uw verklaring een nieuwe fout, waar gij beweert, dat "de redactie een verder uitwerken in de kolommen van "De Proletarische Revolutie" van het gehele complex van problemen, die met de verhouding tussen de bolsjewiki en de IIde Internationale van vóór de oorlog in verband staan, als politiek uiterst actueel en noodzakelijk beschouwt". Dat betekent, dat gij van plan zijt, de mensen opnieuw in een discussie te betrekken over vraagstukken, die axioma's voor het bolsjewisme zijn. Dat betekent, dat gij wederom van plan zijt Lenins bolsjewisme van een axioma tot een probleem te maken, dat een "verdere uitwerking" vereist. Waarom? Op grond waarvan? Het is allen bekend, dat het Leninisme ontstond, opgroeide en sterk werd in de meedogenloze strijd tegen het opportunisme van alle schakeringen, het centrisme in het westen (Kautsky), het centrisme bij ons (Trotski e.a.) daarbij inbegrepen. Dat kunnen zelfs rechtstreekse vijanden van het bolsjewisme niet loochenen. Dat is een axioma. Gij trekt ons echter achteruit, waar gij poogt het axioma tot een probleem te maken, dat "verdere uitwerking" behoeft. Waarom? Op grond waarvan? Misschien uit onbekendheid met de geschiedenis van het bolsjewisme? Misschien terwille van een voos liberalisme,

opdat de Sloetski's en andere leerlingen van Trotski niet zouden kunnen zeggen, dat men hun de mond snoert? Een zeer zonderling liberalisme, dat op kosten van de levensbelangen van het bolsjewisme wordt toegepast ...

Wat acht de redactie eigenlijk in het artikel van Sloetski waard om ter discussie te worden gesteld?

1) Sloetski beweert, dat Lenin (de bolsjewiki) geen koers zou hebben gezet naar de breuk, naar de scheuring met de opportunisten van de Duitse sociaal-democratie, met de opportunisten van de IIde Internationale van de periode vóór de oorlog. Gij wilt met deze Trotskistische stelling van Sloetski in discussie treden. Maar valt hier te discussiëren? Is het soms niet duidelijk, dat Sloetski Lenin en de bolsjewiki eenvoudig belastert? Laster moet men brandmerken, maar niet tot een onderwerp van discussie maken.

Iedere bolsjewiek weet, indien hij werkelijk een bolsjewiek is, dat Lenin reeds lang vóór de oorlog, ongeveer in 1903-1904, toen in Rusland de groep der bolsjewiki vaste vorm aannam, en de linksen in de Duitse sociaal-democratie voor het eerst van zich lieten horen, zowel bij ons in de Russische sociaal-democratische partij, als daar ginds in de IIde Internationale en in het bijzonder in de Duitse sociaal-democratie, koers zette naar de breuk, naar de scheuring met de opportunisten. Iedere bolsjewiek weet, dat de bolsjewiki juist uit dien hoofde zich toen reeds (1903-1905) in de rijen van de opportunisten der IIde Internationale de ere naam van "scheurmakers" en "desorganisators" hadden verworven. Maar wat kon Lenin, wat konden de bolsjewiki doen, als de linkse sociaal-democraten in de IIde Internationale en in de eerste plaats in de Duitse sociaal-democratie een zwakke en machteloze groep waren, organisatorisch zonder vaste vorm en ideologisch niet gestaald, een groep die bang was het woord "breuk", "scheuring" ook maar uit te spreken? Men kon toch niet eisen, dat Lenin, dat de bolsjewiki van Rusland in plaats van de linksen in de West-Europese partijen de scheuring zouden hebben tot stand gebracht? Ik laat nog terzijde, dat organisatorische en ideologische zwakheid niet alleen in de periode vóór de oorlog een kenmerk van de linkse sociaal-democraten was. Deze negatieve trek behielden de linksen, zoals bekend is, ook in de periode ná de oorlog. Allen kennen de beoordeling van de Duitse linkse sociaal-democraten in het bekende artikel van Lenin "Over de Junius-brochure"ⁱ, dat in oktober 1916 werd geschreven, dus meer dan twee jaar na het begin van de oorlog, waar Lenin, nadat hij een gehele reeks zeer ernstige politieke fouten van de linkse sociaal-democraten in Duitsland heeft gekritiseerd, over "*de zwakheden van alle Duitse linksen*" spreekt, die "*aan alle kanten in een afschuwelijk net van Kautskyaanse huichelarij, eigenwijsheid en vriendschappelijkheid tegenover de opportunisten verstrikt waren geraakt*", waar hij zegt, dat "*Junius zich niet volkomen heeft vrijgemaakt van het "milieu" van de Duitse, zelfs van de linkse sociaal-democraten, die de scheuring vrezen, die vrezen de revolutionaire leuzen tot het einde toe uit te spreken*".

Van alle groeperingen in de IIde Internationale waren de Russische bolsjewiki toenmaals de enigen, die op grond van hun organisatorische ervaring en ideologische

gestaaldheid in staat waren iets wezenlijks in de zin van een rechtstreekse breuk, een scheuring met hun eigen opportunisten in hun Russische sociaal-democratie te ondernemen. Ja, wanneer de Sloetski's hadden getracht, ik zeg niet eens te bewijzen, maar eenvoudig te veronderstellen, dat Lenin en de Russische bolsjewiki niet al hun krachten zouden hebben ingespannen om de scheuring met de opportunisten (Plechanov, Martov, Dan) te organiseren en de centristen (Trotski en de overige aanhangers van het Augustusblok) uit te drijven - ja, dan zou men over Lenins bolsjewisme, over het bolsjewisme van de bolsjewiki kunnen discussiëren. Maar het gaat er juist om, dat de Sloetski's geen kik durven te geven ten gunste van een dergelijke buitensporige veronderstelling. Zij wagen dit niet, omdat zij weten, dat de aan allen bekende feiten met betrekking tot de vastberaden politiek van de breuk met de opportunisten van alle schakeringen, die door de Russische bolsjewiki (van 1904-1912) werd gevoerd, op de meest nadrukkelijke wijze tegen een dergelijke veronderstelling in opstand komen. Zij wagen het niet, omdat zij weten, dat men hen reeds de volgende dag aan de schandpaal zou nagelen.

Hier rijst echter de vraag: konden de Russische bolsjewiki de breuk met hun eigen opportunisten en centristische "verzoeners" lang voor de imperialistische oorlog (1904-1912) tot stand brengen, zonder dat zij tegelijk naar de breuk, naar de scheuring met de opportunisten en de centristen in de IIde Internationale koers hadden gezet? Wie kan er aan twifelen, dat de Russische bolsjewiki hun politiek met betrekking tot de opportunisten en de centristen als het voorbeeld van een politiek voor de linksen in het Westen beschouwden? Wie kan er aan twifelen, dat de Russische bolsjewiki de linkse sociaal-democraten in het Westen, in het bijzonder de linksen in de Duitse sociaal-democratie op allerlei wijzen tot de breuk, tot de scheuring, met hun opportunisten en centristen hebben aangezet? Het is niet de schuld van Lenin en van de Russische bolsjewiki, als de linkse sociaal-democraten in het Westen niet rijp bleken, om in de voetstappen van de Russische bolsjewiki te treden.

2) Sloetski verwijt Lenin en de bolsjewiki, dat zij de linksen in de Duitse sociaal-democratie niet vastberaden en onvoorwaardelijk zouden hebben ondersteund, dat zij hen slechts onder ernstig voorbehoud ondersteunden, dat fractie-overwegingen hun verhinderd zouden hebben de linksen tot het einde toe te ondersteunen. En gij wilt tegen dit kwakzalversverwijt, tegen dit door en door valse verwijt in discussie treden? Maar wat valt hier eigenlijk te bediscussiëren? Is het dan niet duidelijk, dat Sloetski hier manoeuvreert en met een vals verwijt aan het adres van Lenin en de bolsjewiki, de werkelijke gebreken van de positie der linksen in Duitsland tracht te bemantelen? Is het soms niet duidelijk, dat de bolsjewiki de linksen in Duitsland, die steeds tussen het bolsjewisme en het mensjewisme heen en weer schommelden, niet zonder ernstig voorbehoud, niet zonder ernstige kritiek op hun fouten konden ondersteunen, *wilden zij geen verraad plegen* aan de arbeidersklasse en, haar revolutie? Schurkachtige manoeuvres moeten worden gebrandmerkt, maar niet tot een onderwerp van discussie worden gemaakt.

Ja, de bolsjewiki hebben de linkse sociaal-democraten in Duitsland slechts onder zeker ernstig voorbehoud ondersteund en daarbij kritiek op hun halfmensjewistische fouten uitgebracht. Maar hiervoor moet men hen loven, maar geen verwijten maken.

Zijn er mensen, die hieraan twijfelen?

Wenden wij ons tot de meest bekende feiten uit de geschiedenis.

a) In 1903 traden er in Rusland ernstige meningsverschillen tussen de bolsjewiki en de mensjewiki over het vraagstuk van het lidmaatschap van de partij aan de dag. De bolsjewiki wilden door hun formulering van het partijlidmaatschap een organisatorische dam opwerpen tegen een overstroming van de partij met niet-proletarische elementen. Het gevaar van zulk een overstroming was toenmaals met het oog op het burgerlijkdemocratische karakter van de Russische revolutie meer dan reëel. De Russische mensjewiki verdedigden het tegenovergestelde standpunt, dat de deuren van de partij voor niet-proletarische elementen wagenwijd open zette. Met het oog op de belangrijkheid van de vraagstukken der Russische revolutie voor de revolutionaire wereldbeweging, besloten de West-Europese sociaal-democraten, zich met de kwestie te bemoeien. Ook de linkse sociaal-democraten in Duitsland, Parvus en Rosa Luxemburg, de toenmalige leiders van de linksen, mengden zich erin. En wat geschiedde? Beiden spraken zich tegen de bolsjewiki uit. Daarbij werd de bolsjewiki de beschuldiging van ultra-centralisme en Blanquistische neigingen naar het hoofd geworpen. Later werden deze banale en kleinburgerlijke betitelingen door de mensjewiki overgenomen en over de gehele wereld verspreid.

b) In 1905 ontwikkelden zich in Rusland de meningsverschillen tussen de bolsjewiki en de mensjewiki over het karakter van de Russische revolutie. De bolsjewiki verdedigden de idee van het verbond van de arbeidersklasse met de boeren, onder de hegemonie van het proletariaat. De bolsjewiki hielden vol, dat men op de revolutionair-democratische dictatuur van het proletariaat en de boeren moest aansturen, om dan van de burgerlijk-democratische revolutie, als men zich van de steun van de arme boeren verzekerd had, onmiddellijk naar de socialistische revolutie over te gaan. De mensjewiki in Rusland verwierpen de idee van de hegemonie van het proletariaat in de burgerlijk-democratische revolutie, zij gaven de voorkeur aan de politiek van het compromis met de liberale bourgeoisie boven de politiek van het bondgenootschap van de arbeidersklasse met de boeren en verklaarden de revolutionair-democratische dictatuur van het proletariaat en de boeren voor een reactionair, Blanquistisch schema, dat in strijd was met de ontwikkeling van de burgerlijke revolutie. Hoe stonden de linksen in de Duitse sociaal-democratie, Parvus en Rosa Luxemburg, tegenover dit meningsverschil? Zij stelden het utopische en halfmensjewistische schema van de permanente revolutie op (een verwrongen uitbeelding van Marx' schema van de revolutie), dat doordrongen was van het door en door mensjewistische afwijzen van de politiek van het verbond van de arbeidersklasse met de boeren, en stelden dit schema tegenover het bolsjewistische schema van de revolutionair-democratische dictatuur van het proletariaat en de boeren. Later werd dit halfmensjewistische schema van de permanente revolutie door

Trotski (ten dele door Martov) overgenomen en tot een wapen in de strijd tegen het Leninisme gemaakt.

c) In de periode vóór de oorlog kwam in de partijen van de IIde Internationale als één van de meest actuele vraagstukken het nationale en koloniale op de voorgrond, het vraagstuk van de onderdrukte naties en koloniën en hun bevrijding, het vraagstuk van de strijdmiddelen tegen het imperialisme, het vraagstuk van de wijze waarop het imperialisme ten val moest worden gebracht. In het belang van de ontplooiing der proletarische revolutie en de omsingeling van het imperialisme, stelden de bolsjewiki voor, de bevrijdingsbeweging der onderdrukte naties en koloniën op de grondslag van de zelfbeschikking der naties te ondersteunen en ontwikkelden zij het schema van het eenheidsfront tussen de proletarische revolutie in de vooraanstaande landen en de revolutionaire bevrijdingsbeweging van de volkeren van de koloniën en de onderdrukte landen. De opportunisten van alle landen, de sociaal-chauvinisten en de sociaal-imperialisten van alle landen haastten zich in verband hiermede tegen de bolsjewiki van leer te trekken. De bolsjewiki werden als dolle honden nagezeten. Welk standpunt namen toen de linkse sociaal-democraten in het westen in? Zij ontwikkelden een halfmenschjewistische theorie van het imperialisme, verwierpen het beginsel van de zelfbeschikking der naties in zijn Marxistische betekenis (de afscheiding en het vormen van zelfstandige staten daarbij inbegrepen), wezen de stelling van de grote revolutionaire betekenis van de bevrijdingsbeweging der koloniën en onderdrukte landen, de stelling van de mogelijkheid van het eenheidsfront van de proletarische revolutie en de nationale bevrijdingsbeweging van de hand en stelden deze gehele halfmenschjewistische hutspot, die een volkomen onderschatting van het nationale en koloniale vraagstuk betekende, tegenover het Marxistische schema van de bolsjewiki. Het is bekend, dat Trotski later deze halfmenschjewistische hutspot aangreep en als een wapen in de strijd tegen het Leninisme gebruikte.

Dat zijn de aan iedereen bekende fouten van de linkse sociaal-democraten in Duitsland.

Ik spreek nu nog helemaal niet over andere fouten van de Duitse linksen, die in de desbetreffende artikelen van Lenin scherp werden gekritiseerd.

Ik spreek ook niet over de fouten, die zij bij de beoordeling van de politiek der bolsjewiki in de periode van de Octoberomwenteling hebben begaan.

Waarvan getuigen deze fouten van de Duitse linksen, ontleend aan de geschiedenis van de vóóroorlogsperiode?

Getuigen zij er niet van, dat de linkse sociaal-democraten, ondanks hun linksheid, zich nog niet van de menschjewistische bagage hadden bevrijd?

Natuurlijk waren er bij de linksen in Duitsland niet alleen ernstige fouten te vinden. Zij kunnen ook op grote en belangrijke revolutionaire verdiensten bogen. Ik bedoel hun talrijke verdiensten en hun revolutionair optreden met betrekking tot de vraagstukken van de binnenlandse politiek, in het bijzonder van de strijd voor het kiesrecht, de parlementaire en buitenparlementaire strijd, de algemene staking, de

oorlog en de revolutie van 1905 in Rusland enz. Daarom juist hielden de bolsjewiki met hen als met linksen rekening, ondersteunden zij hen en dreven zij hen vooruit. Maar dat neemt het feit niet weg en kan het niet wegnemen, dat er tevens een gehele reeks van de ernstigste politieke en theoretische fouten op rekening van de linkse sociaal-democraten in Duitsland komen, dat zij zich nog niet van de mensjewistische lading hadden bevrijd en met het oog hierop behoefte hadden aan de krachtigste kritiek van de kant der bolsjewiki.

Oordeelt thans zelf, of Lenin en de bolsjewiki, zonder de belangen van de arbeidersklasse te verraden, zonder de belangen van de revolutie te verraden, zonder het communisme te verraden, de linkse sociaal-democraten in het Westen zonder ernstig voorbehoud, zonder een ernstige kritiek op hun fouten konden ondersteunen?

Is het niet duidelijk dat Sloetski, die Lenin en de bolsjewiki dingen verwijt, waarvoor hij hen zou hebben moeten prijzen, als hij een bolsjewiek was, zich volkomen als een halve mensjewiek, als een vermomde Trotskist heeft ontmaskerd?

Sloetski veronderstelt, dat Lenin en de bolsjewiki bij hun beoordeling van de linksen in het Westen uitgingen van hun fractionele overwegingen en dat dus de Russische bolsjewiki de grootse zaak van de internationale revolutie aan de belangen van hun fractie ten offer brachten. Het zal wel nauwelijks nodig zijn te bewijzen, dat niets banaler en weerzinwekkender kan zijn dan deze veronderstelling. Er kan niets banalers bestaan, daar zelfs de ergste kruideniers onder de mensjewiki beginnen te begrijpen, dat de Russische revolutie geen particuliere aangelegenheid van de Russen is, maar dat zij integendeel de zaak van de arbeidersklasse van de gehele wereld, de zaak van de proletarische wereldrevolutie is. Er kan niets weerzinwekkenders bestaan, omdat zelfs de beroepsplasteraars van de IIde Internationale beginnen te begrijpen, dat het consequente en tot het einde toe revolutionaire internationalisme van de bolsjewiki voor de arbeiders van alle landen een voorbeeld is van proletarisch internationalisme.

Ja, de Russische bolsjewiki hebben de fundamentele vraagstukken van de Russische revolutie, zoals de vraagstukken van de partij, van de verhouding van de Marxisten tot de burgerlijkdemocratische revolutie, van het verbond van de arbeidersklasse met de boeren, van de hegemonie van het proletariaat, van de strijd binnen en buiten het parlement, van de algemene staking, van het uitgroeien van de burgerlijkdemocratische revolutie tot de socialistische, van de dictatuur van het proletariaat, van het imperialisme, van de zelfbeschikking der naties, van de bevrijdingsbeweging van de onderdrukte naties en de koloniën, van de politiek tot ondersteuning dezer beweging enz. op de voorgrond gebracht. Zij stelden deze vraagstukken op de voorgrond als toetssteen, waaraan zij de revolutionaire standvastigheid van de linkse sociaal-democraten in het Westen toetsten. Hadden zij daartoe het recht? Ja, dat hadden zij. Niet alleen, dat zij daartoe het recht hadden, zij waren ook verplicht aldus te handelen. Zij waren verplicht aldus te handelen, omdat al deze vraagstukken tevens kern-vraagstukken van de wereldrevolutie waren, aan de taak waarvan de bolsjewiki hun politiek en taktiek ondergeschikt maakten. Zij waren verplicht aldus te handelen,

omdat de revolutionaire gezindheid van deze of gene groepering in de IIde Internationale slechts aan deze vraagstukken werkelijk kon worden getoetst. Men vraagt zich af, waarin hier het "fractiewezen" van de Russische bolsjewiki bestaat en wat hier "fractionele" overwegingen mee te maken hebben?

Reeds in 1902 schreef Lenin in zijn brochure "Wat te doen?", dat *"de geschiedenis ons thans als naastbijliggende taak een taak heeft gesteld, die de meest revolutionaire van alle naastbijliggende taken is van het proletariaat van welk land dan ook"*, dat *"de vervulling van deze taak, de vernietiging nl. van het machtigste bolwerk, niet alleen van de Europese, maar ook van de Aziatische reactie, het Russische proletariaat tot de voorhoede van het internationale revolutionaire proletariaat zou maken"*. Er zijn sinds het verschijnen van de brochure "Wat te doen?" 30 jaren verlopen. Niemand zal durven te ontkennen, dat in deze periode "de gebeurtenissen Lenins woorden op schitterende wijze hebben bevestigd. Maar volgt hier niet uit, dat de Russische revolutie het knooppunt van de wereldrevolutie was (en blijft), dat de kernvraagstukken van de Russische revolutie tegelijkertijd kernvraagstukken waren (en thans zijn) van de wereldrevolutie?

Is het niet duidelijk, dat men alleen aan zulke kernvraagstukken de revolutionaire gezindheid van de linkse sociaal-democraten in het Westen werkelijk kon toetsen? Is het niet duidelijk, dat mensen, die deze vraagstukken als "fractionele" vraagstukken beschouwen, zichzelf geheel en al als filisters en afvalligen ontmaskeren?

3) Sloetski beweert, dat er nog geen voldoende aantal officiële documenten is gevonden, die van de vastberaden en onverzoenlijke strijd van Lenin (de bolsjewiki) tegen het centrisme getuigen. Met deze bureaucratische stelling opereert hij als met een onweerlegbaar argument ten gunste van de bewering, dat Lenin (de bolsjewiki) dus het gevaar van het centrisme in de IIde Internationale heeft onderschat. Gij wilt tegen deze wartaal, tegen deze schelmachtige haarkloverij in discussie treden? Maar wat valt hier eigenlijk te bediscussiëren? Is het soms niet zo al duidelijk, dat Sloetski door gepraat over documenten die armzaligheid en leugenachtigheid van - zijn zg. standpunt tracht te verbergen?

Sloetski acht de bestaande partijdocumenten met toereikend. Waarom? Op grond waarvan? Zijn soms de aan allen bekende documenten en wat de IIde Internationale en wat de interne partijstrijd in de Russische sociaal-democratie betreft, niet toereikend om de revolutionaire onverzoenlijkheid van Lenin en de bolsjewiki in hun strijd tegen de opportunisten. en de centristen met alle duidelijkheid aan te tonen? Kent Sloetski deze eigenlijk wel? Welke documenten heeft hij nog meer nodig? Laten wij aannemen, dat er behalve de bekende documenten, nog een massa andere documenten wordt gevonden, als, laat ons zeggen, resoluties van de bolsjewiki, die nog weer eens de noodzakelijkheid van de vernietiging van het centrisme behandelen. Betekent dit dan dat het voorhanden zijn alleen van papieren documenten voldoende is om de werkelijke revolutionaire gezindheid en de werkelijke onverzoenlijkheid van de bolsjewiki jegens het centrisme aan te tonen? Wie, behalve hopeloze bureaucraten,

kunnen zich alleen maar op papieren documenten verlaten? Wie, behalve archiefritten, kunnen niet begrijpen, dat men een partij en haar leiders in de eerste plaats aan hun *daden* en niet alleen aan hun verklaringen moet toetsen? De geschiedenis kent een niet gering aantal socialisten, die bereidwillig elke willekeurige revolutionaire resolutie ondertekenden om zich lastige critici van de hals te schuiven. Maar dat betekent nog niet, dat zij deze resoluties *verwezenlijkten*. Verder: de geschiedenis kent een niet gering aantal socialisten, die, met schuim op de mond, van de arbeiderspartijen van *andere* landen de revolutionairst-denkbare daden eisten. Maar dat betekent nog niet, dat zij in hun eigen partij, of in hun eigen land *niet toegaven* aan hun *eigen* opportunisten, aan hun *eigen* bourgeoisie. Leerde Lenin ons juist niet om deze reden, de revolutionaire partijen, stromingen en leiders niet aan hun verklaringen en resoluties, maar aan hun *daden* te toetsen?

Is het soms niet duidelijk, dat Sloetski, indien hij metterdaad de onverzoenlijkheid van Lenin en de bolsjewiki in hun verhouding tot het centrisme had willen toetsen, niet enkele documenten en twee of drie persoonlijke brieven *tot grondslag* van zijn artikel had moeten maken, maar dat hij dan de bolsjewiki *aan hun daden, hun geschiedenis, aan hun handelingen* had moeten toetsen? Waren er bij ons in de Russische sociaal-democratie soms geen opportunisten, geen centrismen? Voerden de bolsjewiki soms geen vastberaden en onverzoenlijke strijd tegen al deze stromingen? Waren deze stromingen soms niet ideologisch en organisatorisch met de opportunisten en de centrismen in het Westen verbonden? Hebben de bolsjewiki de opportunisten en de centrismen soms niet zo volkomen verpletterd, als geen enkele linkse groep ter wereld dit heeft gedaan? Hoe kan men na dit alles zeggen, dat Lenin en de bolsjewiki het gevaar van het centrisme hebben onderschat? Waarom heeft Sloetski deze feiten verwaarloosd, die een beslissende betekenis voor de karakteristiek van de bolsjewiki hebben? Waarom heeft hij niet de meer betrouwbare methode gebruikt, om Lenin en de bolsjewiki aan hun daden en handelingen te toetsen? Waarom gaf hij de voorkeur aan de minder betrouwbare methode, die nl. van het wroeten in toevallig bijeengeraapte papieren?

Omdat het toepassen van de meer betrouwbare methode der toetsing van de bolsjewiki aan hun daden in een oogwenk het gehele standpunt van Sloetski onderste boven zou hebben geworpen.

Omdat het toetsen van de bolsjewiki aan hun daden zou hebben aangetoond, dat de bolsjewiki de *enige* revolutionaire organisatie ter wereld zijn, die de opportunisten en de centrismen volkomen heeft verpletterd en ze uit de partij heeft gejaagd.

Omdat, indien hij zich met de werkelijke daden en de werkelijke geschiedenis van de bolsjewiki zou hebben beziggehouden, het zou zijn gebleken, dat de leraren van Sloetski - de Trotskisten - de *voornaamste, de hoofd*-groep waren, die in Rusland het centrisme verbreidden en daarvoor een speciale organisatie als haard voor het centrisme, in de vorm van, het Augustusblok stichtten.

Omdat het toetsen van de bolsjewiki aan hun daden Sloetski definitief als vervalser van de geschiedenis van onze partij zou hebben ontmaskerd, die door lasterlijke beschuldigingen aan het adres van Lenin en de bolsjewiki, als zouden zij het gevaar

van het centrisme hebben onderschat, het centrisme van het Trotskisme van de periode vóór de oorlog tracht te bemantelen.

Zó partijgenoten redacteuren, staat de kwestie met Sloetski en zijn artikel.

Gij ziet dat de redactie een fout beging, toen zij een discussie met een vervalser van de geschiedenis van onze partij toeliet.

Wat heeft de redactie op deze onjuiste weg kunnen brengen?

Ik ben van mening, dat zij op deze weg werd gebracht door een voos liberalisme, dat thans onder een deel van de bolsjewieken zekere verbreiding heeft gevonden.

Sommige bolsjewiki menen, dat het Trotskisme een fractie van het communisme is, een fractie weliswaar, die het niet bij het rechte einde heeft en die een niet gering aantal domheden heeft begaan, die zo nu en dan zelfs een anti-Sovjet-fractie werd, maar dan toch een fractie van het communisme.

Vandaar een zeker liberalisme ten opzichte van de Trotskisten en van Trotskistisch-denkende mensen, Het zal nauwelijks nodig zijn te bewijzen, dat deze opvatting van het Trotskisme ten diepste onjuist en schadelijk is. In werkelijkheid is het Trotskisme reeds lang geleden opgehouden een fractie van het communisme te zijn. In werkelijkheid is het Trotskisme de voorhoede van de contra-revolutionaire bourgeoisie, die strijd voert tegen het communisme, tegen de Sovjet-macht, tegen de opbouw van het socialisme in de U.S.S.R.

Wie leverde de contra-revolutionaire bourgeoisie een ideologisch wapen tegen het bolsjewisme in de vorm van de stelling over de onmogelijkheid van de opbouw van het socialisme in ons land, in de vorm van de stelling van de onvermijdelijkheid van de ontaarding der bolsjewiki enz.? Dit wapen heeft het Trotskisme haar geleverd. Men kan het niet als toeval beschouwen, dat alle anti-Sovjet-groeperingen in de U.S.S.R. bij hun pogingen, om de noodzakelijkheid van de strijd tegen de Sovjet-macht te motiveren, zich beriepen op de bekende stelling van het Trotskisme van de onmogelijkheid van de opbouw van het socialisme in ons land, van de onvermijdelijkheid van de ontaarding van de Sovjet-macht en de waarschijnlijkheid van de terugkeer naar het kapitalisme.

Wie leverde de contra-revolutionaire bourgeoisie in de U.S.S.R. een tactisch wapen in de vorm van de pogingen tot openlijke acties tegen de Sovjet-macht? Dat wapen hebben de Trotskisten haar geleverd, die op 7 november 1927 in Moskou, in Leningrad, anti-Sovjet-demonstraties trachtten te organiseren. Het is een feit, dat het anti-Sovjet-optreden der Trotskisten de bourgeoisie moed gaf en het sabotagewerk van de burgerlijke specialisten ontketende.

Wie leverden de contra-revolutionaire bourgeoisie een organisatorisch wapen in de vorm van de pogingen illegale anti-sovjet-organisaties te stichten? Dit wapen hebben de Trotskisten haar geleverd, die hun eigen anti-bolsjewistische illegale groep organiseerden. Het is een feit, dat het illegale anti-Sovjet-werk van de Trotskisten, de organisatorische aaneensluiting van anti-Sovjet-groeperingen in de U.S.S.R. vergemakkelijkt heeft.

Het Trotskisme is de voorhoede van de contra-revolutionaire bourgeoisie. Ziehier, waarom een liberale houding tegenover het Trotskisme, al is het ook tegenover het verslagen en gemaskeerde Trotskisme, een domheid is, die aan misdaad, aan verraad tegenover de arbeidersklasse grenst.

Ziehier, waarom de pogingen van sommige "literatoren" en "historici" om verkapt Trotskistische rommel in onze literatuur binnen te smokkelen, op het vastberaden verzet van de kant van de bolsjewiki moeten stuiten.

Ziehier, waarom men geen literaire discussie met de Trotskistische smokkelaars mag toelaten.

Het schijnt mij toe, dat de "historici" en de "literatoren" van het slag der Trotskistische smokkelaars hun smokkelbedrijf voorlopig in twee richtingen trachten te voeren.

Ten eerste trachten zij te bewijzen, dat Lenin in de periode voor de oorlog het gevaar van het centrisme onderschatte, waarbij het aan de onervaren lezer wordt overgelaten, te gissen, dat Lenin toen dus nog geen echte revolutionair zou zijn geweest, dat hij eerst na de oorlog een echte revolutionair zou zijn geworden, nadat hij zich met Trotski's hulp "herbewapend" had. Men kan Sloetski als een typische vertegenwoordiger van dit soort smokkelaars beschouwen. Wij hebben hierboven gezien, dat Sloetski en consorten het niet waard zijn, dat men zich lang met hen bezig houdt.

Ten tweede trachten zij te bewijzen, dat Lenin in de periode vóór de oorlog de noodzakelijkheid niet begreep van het uitgroeien van de burgerlijk-democratische revolutie tot de socialistische revolutie, waarbij het aan de onervaren lezer wordt overgelaten te gissen, dat Lenin toen dus nog geen echte bolsjewiek zou zijn geweest, dat hij de noodzakelijkheid van dit uitgroeien eerst na de oorlog zou hebben begrepen, nadat hij zich met behulp van Trotski "herbewapend" had. Als een typische vertegenwoordiger van dit soort smokkelaars kan men Wolosjewitsj, de schrijver van "Een cursus in de geschiedenis der C.P.S.U. (b)" beschouwen. Weliswaar schreef Lenin reeds in 1905, dat "*wij van de democratische revolutie terstond zullen beginnen over te gaan naar de socialistische revolutie en wel juist naargelang van onze kracht, van de kracht van het klassebewuste en georganiseerde proletariaat*", dat "*wij voor de ononderbroken revolutie zijn*", dat "*wij niet halverwege zullen blijven staan*", Weliswaar zou men een ontzaglijk aantal feiten en documenten van overeenkomstige aard in de werken van Lenin kunnen vinden. Maar wat hebben de Wolosjewitsjen met feiten uit Lenins leven en werken te maken? De Wolosjewitsjen schrijven, na zich een bolsjewistisch tintje te hebben gegeven, teneinde hun anti-Leninistische smokkelwaar er door te slepen, om leugens over de bolsjewiki te verspreiden en de geschiedenis van de bolsjewistische partij te vervalsen. Gij ziet, dat de Wolosjewitsjen voor de Sloetski's niet onderdoen. Dat zijn de "wegen en kruiswegen" van de Trotskistische smokkelaars. Gij zult zelf begrijpen, dat het niet op de weg van de redactie ligt de smokkelaars-

werkzaamheid van dergelijke "historici" te vergemakkelijken door hun een discussie-tribune ter beschikking te stellen.

De taak van de redactie is naar mijn mening daarin gelegen, het onderzoek naar de geschiedenis van het bolsjewisme op de vereiste hoogte te brengen, de studie van de geschiedenis van onze partij in wetenschappelijk, bolsjewistisch vaarwater te leiden en in versterkte mate de aandacht te vestigen op de Trotskistische en alle andere vervalsers van de geschiedenis van onze partij en hun systematisch het masker van het gelaat te rukken.

Dat is des te meer noodzakelijk, omdat zelfs sommigen onzer historici - ik spreek van historici zonder aanhalingstekens, van de bolsjewistische historici onzer partij - niet vrij zijn van fouten, die koren op de molen van de Sloetski's en Wolosjewitsjen zijn. Helaas is ook pg. Jaroslawski hier geen uitzondering, wiens boeken over de geschiedenis van de C.P.S.U. (b), ongeacht de verdiensten die zij hebben, een reeks fouten van principiële en historische aard bevatten.

Met communistische groet.

J. STALIN

De Proletarische Revolutie

No. 6 (113) 1931.

ⁱ Junius : Rosa Luxemburg leidster van de linksen in de Duitse sociaal-democratie